

Missa de començament de curs de les Germandats del Rocío de Catalunya

El dissabte dia 20 d'octubre a les 6 de la tarda, Mons. Saiz Meneses va presidir a la Catedral de Terrassa la Missa d'inici de curs de les Germandats del Rocío presents a Catalunya i integrades en la FECAC. Varen concelebrar, entre d'altres, Mn. Manuel Coronado, delegat de Litúrgia i Religiositat Popular, i Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller.

Al presbiteri es varen col·locar els estendards (anomenats *Sin pecado*) de les 22 germandats presents. A l'hora de l'ofertori varen fer ofrena d'aliments que seran distribuïts per Càritas a famílies necessitades. Hi assistiren autoritats civils i els fidels ompliren el temple catedralici.

DOMUND 2014

Reneix l'alegria

La joia de viure plenament l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. «Amb ell sempre neix i reneix l'alegria», ens diu el papa Francesc.

El Dia de les Missions hem de sentir-nos tots interpel·lats per Jesús. En la paraula de Déu apareix permanentment el dinamisme de *sortida*, que ell mateix vol provocar en els creients.

La joia d'anunciar i viure l'Evangeli és quelcom tan vital que qui l'experimenta viu en si mateix una transformació.

Pot ser missioner aquell que cerca el bé dels altres i desitja la seva felicitat. Aquesta obertura del cor és la font de l'alegria i de la felicitat: «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35).

Cada un de nosaltres té una missió en aquesta terra, i tots tenim la tasca de vivificar, aixecar, guarir, alliberar... Aquesta és l'alegria de viure l'Evangeli, que, segons Jesús, «res ni ningú no ens podrà prendre» (Jn 16,22).

Aquest donar-nos, aquest sentir-nos missioners, aquest saber-nos cridats pel mateix Jesús ens ha d'omplir de

joia. És ell qui confia en nosaltres, en els missioners en terres llunyanes i en els qui som missioners aquí amb el nostre testimoniatge de vida, amb la nostra pregària i amb la col·laboració econòmica generosa. Així participem en les obres que arreu es realitzen en bé dels germans que més ho necessiten.

No podem defraudar els missioners escampats per tot el món que han lliurat la seva vida a l'Evangeli i que ens demanen ajut. No podem deixar de veure els ulls de tantes persones que, en països de missió, no tenen el més necessari. Jesús compta amb nosaltres, som el seu cor, els seus peus i les seves mans, ara i aquí, a la terra.

Viure així ens farà trobar l'autèntica alegria i podrem alçar els ulls al cel per veure-hi reflectit el somriure de Jesús, que ens està dient: «Us he dit això perquè la meua joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa» (Jn 15,11).

Els delegats de Missions de les diòcesis amb seu a Catalunya

III Jornades Transmet!

Els propers dissabte i diumenge, dies 18 i 19 d'octubre, tenen lloc a Sant Cugat del Vallès i a Terrassa les III Jornades Transmet! amb el tema «Transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització». Les jornades culminaran amb la Missa presidida pel Sr. Bisbe el diumenge, a les 12 del migdia, a la Catedral en la festa de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

REMEU MAR ENDINS

Actualitat de santa Teresa de Jesús

Ens trobem ja a les vigílies del cinquè centenari del naixement de santa Teresa de Jesús, que començarà el proper 15 d'octubre i es prolongarà fins a la mateixa data del 2015. La veritat és que santa Teresa segueix exercint un gran atractiu sobre persones de tot tipus i condició, i no tan sols en els àmbits de l'espiritualitat sinó també, especialment, en el món de la cultura i de l'art.

Quina és la raó d'aquesta actualitat permanent? Sens dubte, la fascinació per la seva gran humanitat, a més de l'originalitat del seu estil literari. Teresa és una mística però és també una gran humanista. Sobretot, Teresa és moderna per la seva gran veracitat humana i cristiana. Teresa respira veritat per tots quatre costats.

Crec que pot ser oportú demostrar aquesta fascinació teresiana per mitjà d'un exemple, el d'Edith Stein, convertida a la fe per la santa d'Àvila, ella que era intel·lectual i filòsofa i que fou canonitzada per sant Joan Pau II. Va passar de l'agnosticisme a la fe en unes circumstàncies que segurament alguns lectors recordaran.

D'origen jueu i deixeble predilecta d'Edmund Husserl, Edith Stein als seus trenta anys, de fet, és agnòstica. «En aquella època —escriu— la meua salut no anava bé a causa del combat espiritual que sofria en un secret total i sense cap ajuda humana». Ens trobem a l'any 1921 i Edith Stein compleix trenta anys. D'una manera que ella no podia preveure, li arriba l'hora de la llum. És a l'estiu, Edith es troba descansant a la casa d'estiu d'uns amics cristians. Aquests han sortit. És el captard. La filòsofa s'adreça a la petita biblioteca de la casa cercant una lectura per a una vetlla en solitari.

«Vaig escollir a la bona de Déu —són paraules de la interessada— i vaig treure un llibre voluminós. Portava per títol *Vida de Santa Teresa, escrita per ella mateixa*. Vaig començar a llegir i de seguida vaig quedar tan sorpresa que no el vaig deixar fins al final. Al tancar el llibre vaig dir per a mi: Aquí hi ha la veritat.»

Edith Stein ja no deixaria l'escola de Teresa de Jesús i de Joan de la Creu, tan admirat per ella. El seu descobriment de la mística carmelitana la portarà al baptisme i a ingressar al Carmel de Colònia. Deportada a Auschwitz, serà una de les màrtirs cristianes de l'holocaust; hi morirà com a filla del poble jueu, però també com a religiosa carmelita, amb el nom de Teresa Beneta de la Creu. S'ha dit d'ella que era una de les dones que més admirava sant Joan Pau II, que volgué anomenar-la una de les patrones d'Europa.

D'aquesta manera, pel seu gran amor a la veritat, santa Teresa de Jesús fou l'instrument escollit per Déu per portar a la fe i fins al martiri una de les dones intel·lectuals del segle xx. El dia de la seva beatificació a Colònia, l'1 de maig de 1987, sant Joan Pau II va dir: «L'Església del segle xx viu avui un gran dia. Ens inclinem davant el testimoni de la vida i de la mort d'Edith Stein. Una personalitat que reuneix en la seva vida una síntesi dramàtica del nostre segle. La síntesi d'una història plena de ferides profundes que encara avui segueixen fent mal, però que homes i dones amb sentit de responsabilitat s'han esforçat i segueixen esforçant-se per guarir-les; síntesi al mateix temps de la veritat plena sobre l'home, en un cor que estigué inquiet i insatisfet fins que trobà repòs en Déu.»

Aquesta gran figura demostra que el gran servei dels místics, i en especial de Teresa de Jesús, és assenyalar-nos en cada circumstància el camí vers Déu.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

XAVIER CASANOVAS

Activisme i reflexió

El nou director de Cristianisme i Justícia, Xavier Casanovas, ha estat responsable de comunicació d'aquest centre d'estudis els darrers cinc anys. Substitueix el P. Llorenç Puig. Es proposa «treballar molt bé la tensió entre activisme i reflexió; volem caminar juntament amb aquells que estan a la trinxera del dia a dia, però fent allò que sabem fer: aportar reflexió i pensament crític». Demà dilluns (19.30 h) s'inaugurarà el curs a CiJ (c/ Roger de Llúria 13, Bcn).

Avui és encara més difícil lluitar contra les desigualtats? Espanya és el país d'Europa on més ha crescut la desigualtat des de l'inici de la crisi. El nombre de *superrics* no para de créixer. Les causes són de gran complexitat: especulació financera, enginyeria fiscal... El repte és més gran que mai, i té molt a veure amb la recerca d'un nou ordre socioeconòmic proper a la «societat de la sobrietat compartida» o la «civilització de la pobresa» de la qual parlava Ellacuría.

Un altre món és possible, doncs? Un altre món no només és possible, sinó que és necessari i ens atrevim a afirmar que ja s'està construint. Com a creients ens cal recuperar un llenguatge profètic i treballar i recolzar totes aquelles iniciatives que encarnin la utopia de l'Evangelí. Ens cal posar com a centre de les nostres accions els últims de la nostra societat. Només així la nostra paraula serà creïble.

La petjada del P. Llorenç Puig serà fàcil de seguir? Crec que CiJ ha sabut escoltar, estar atent i prendre part en un món convuls i en canvi, tant en l'àmbit social com eclesial. Hem trobat el nostre lloc, adaptant en part el llenguatge i les formes, buscant ser llum i aliment per a molta gent.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

El testimonio del cardenal Testa

El cardenal Testa, amigo personal del papa Roncalli, dejó este testimonio en el proceso de beatificación de dicho Papa: «Recuerdo que el viernes anterior a su muerte, Roncalli me mandó llamar y me pidió que me sentase junto a su lecho. Hizo un examen de su situación, recordando sus humildes orígenes, las gracias recibidas del Señor, su ascenso a la Cátedra de Pedro y el cariño con el que lo rodeaban los fieles. Me hablaba con calma, tranquilo, y yo, temeroso de que se fatigara, hacía ademán de despedirme, pero él insistía en retenerme. “Los fieles me quieren —dijo entre otras cosas—, pero ¿sabes por qué? Porque se han dado cuenta de que yo los quiero a ellos.” Al decir esto, se le saltaron las lágrimas.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

SER PADRES

Mi propósito fundamental: la repercusión en los hijos

Mi propósito fundamental con estas reflexiones es dar unas pistas para que la separación no tenga unos efectos demasiado negativos en los hijos.

El sacerdote José Luis Martín Descalzo escribió: “¡Qué pocos son los adultos que reconocen que una de sus primerísimas obligaciones es hablar, sencillamente hablar, con sus hijos!” Ningún progenitor que se separe tiene que avergonzarse de contárselo a los hijos. Los niños tienen el derecho de ser informados puntualmente de lo que va a ser su vida futura sin la actual estructura familiar.

No me canso de repetir a padres que se separen que expliquen a la prole, con la mayor claridad posible, que *se divorcian entre ellos, pero no de los hijos*. Estamos ante dos funciones que son simultáneas, pero diferentes, dentro de un mismo hogar estable: vida de pareja de los padres y parentalidad en activo de los progenitores. Falla la vida de pareja, pero el hijo ha de tener bien presente que la función parental, es decir, la de ser padres y actuar como tales, seguirá funcionando. Esto ha de quedar muy claro en la mente de los niños.

Un hijo necesita seguir queriendo a sus dos padres, por lo que, si no se le explica nada, se produce una incómoda situación que trastorna su equilibrio emocional más profundo. Es bueno que sean tanto la madre como el padre quienes informen a los hijos. Y no todo en un día.

Dr. Paulino Castells
(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El centenario teresiano, una visita de Dios

Dios nos visita en nuestro acontecer cotidiano. Dios se encuentra entre nosotros. Durante el año jubilar 2014-2015, conmemoraremos el V Centenario del nacimiento de santa Teresa de Jesús (Ávila, 1515 - Alba de Tormes, Salamanca, 1582). Una maestra de oración, del «trato de amistad con Aquel que sabemos nos ama» (*Vida* 8,5). Maestra para entender que, si se está en la cocina, «entre los pucheros anda el Señor, ayudándonos en lo interior y exterior» (*Fundaciones*, 5). Cada día, el Señor está con nosotros, nos llama a su amistad y a servir.

Enseña el papa Francisco (16-09-14) que la expresión «Dios ha visitado a su pueblo» tiene un «sentido especial». «¿Cómo nos visita Dios? Cuando Dios visita a su pueblo, se le acerca y siente compasión: se conmueve. Cuando Dios visita a su pueblo, devuelve al pueblo la esperanza. ¡Siempre!»

Pidamos «la gracia de que nuestro testimonio de cristianos traiga la visita de Dios a su pueblo, es decir, una cercanía que siembra la esperanza». Se nos llama a mostrar a los demás las mismas actitudes de Dios cuando visita a su pueblo: la cercanía, la compasión, la capacidad de devolver la esperanza.

«La comunidad evangelizadora debe estar dispuesta a acompañar. Acompaña a la humanidad en todos sus procesos, por más duros y prolongados que sean» (*EG* 24).

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 13. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.
- 14. ■ Dimarts** [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe.
- 15. □ Dimecres** [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Ávila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.
- 16. ■ Dijous** [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comingses.
- 17. ■ Divendres** [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.
- 18. ■ Dissabte** [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.
- 19. ■ † Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (□ Terrassa) (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1.4-6 / SI 95 / 1Te 1, 1-5b / Mt 22,15-21]. Mare de Déu de la Salut. Mare de Déu de la Bonanova. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada 1694 - Roma 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungït el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Aquel día, el Señor de los ejércitos preparará para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares enjundiosos, vinos generosos. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el paño que tapa a todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. El Señor Dios enjugará las lágrimas de todos los rostros, y el oprobio de su pueblo lo alejará de todo el país. —Lo ha dicho el Señor.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios, de quien esperábamos que nos salvara; celebremos y gocemos con su salvación. La mano del Señor se posará sobre este monte.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos: Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy entrenado para todo y en todo: la hartura y el hambre, la abundancia y la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta.

En todo caso, hicisteis bien en compartir mi tribulación. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su espléndida riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, de nuevo tomó Jesús la palabra y habló en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo. Mandó criados para que avisaran a los convidados a la boda, pero no quisieron ir. Volvió a mandar criados, encargándoles que les dijeran: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas, y todo está a punto. Venid a la boda." Los convidados no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios; los demás echaron mano a los criados y los maltrataron hasta matarlos. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos, y a todos los que encontréis, convidadlos a la boda." Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales.»

Paràbola del rei al convit de noces. Evangeliari d'Echternach (s. X), Museu Nacional de Nuremberg

COMENTARI

El vestit de noces

El text de Mateu continua amb els mateixos interlocutors de Jesús que el van interpel·lar arran de l'expulsió dels venedors: els grans sacerdots i membres del sanedrí (21,23-27). Aquests interlocutors li van sentir la paràbola dels dos fills que es referia a ells (21,28-32) i també la paràbola dels vinyaters homicides que els estava adreçada directament (21,33-46). Malgrat que el text assenyala un tall («Jesús es posà a parlar-los novament en paràboles», 22,1), tanmateix la paràbola del rei que prepara un banquet per celebrar el casament del seu fill enllaça prou bé amb el missatge de la paràbola dels vinyaters. En aquesta nova paràbola, l'ho-

ritzo al·legòric continua vigent, però el judici sobre Israel («el Regne de Déu us serà pres», 21,43) es realitza efectivament («el rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat», 22,7). Amb aquesta constatació, el lector és transportat a l'existència post-pasqual de la comunitat, quan el banquet és ofert a «tothom qui trobeu» (22,9). La paràbola s'adreça directament als lectors no jueus que han entrat en la comunitat.

Ara bé, on hi ha l'ensenyament veritablement nou i original de la paràbola és en els darrers versets, que són propis de Mateu (22,11-14). Aquests darrers versets reblen el clau d'un dels ensenyaments més reiterats en aquest evangeli: molts han estat

cruidats —«van sortir als camins i van cridar tots els qui van trobar» (22,10)— però no tots participen del banquet («no tots són escollits»). Tots han entrat en el banquet del rei amb la fe, però no tots participen del banquet. Només els qui porten el vestit de noces: les bones obres. La paràbola és un avís seriós als nous convidats (els cristians no procedents del judaisme) a no estar cofois amb la invitació. No n'hi ha prou amb ser convidat i entrar. Tots han estat convidats, bons i dolents (22,10), però cal vestir-se amb la roba adient. No n'hi ha prou amb pertànyer a la comunitat, cal realitzar les bones obres que, segons Mateu, l'han de caracteritzar (5,16).

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 11, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Santa Maria de Martorelles.

Aquest diumenge dia 12, a les 11 h. Celebra la Missa de la Mare de Déu del Pilar amb participació del Centre Aragonès a la Catedral.

Dilluns dia 13, a les 11 h. Presideix el recés de començament de curs per a preveres i diaques al Centre Borja a Sant Cugat del Vallès.

Dimarts dia 14, a les 11.15 h. Celebra la Missa d'inici de curs a la Universitat Abat Oliva (Barcelona).

Dimecres dia 15, a les 9 h. Celebra l'Eucaristia al Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol de les Carmelites Descalces a Terrassa, en la solemnitat de santa Teresa de Jesús dintre del V Centinari del seu naixement.

A les 20 h. Celebra la Missa d'inici de curs al Seminari Diocesà de Sant Joan Baptista a Valldoreix.

Dijous dia 16, a les 19 h. Presideix la presentació del llibre commemoratiu dels 50 anys de les primeres colònies d'estiu de Ca n'Anglada al centre parroquial de la parròquia de St. Cristòfor de Terrassa.

Dissabte dia 18, a les 11 h. Inaugura i presideix les III Jornades Transmet! al Centre Borja a Sant Cugat del Vallès i presideix els actes de les jornades.

Diumenge dia 19, a les 12 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral en la solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa, i en la cloenda de les III Jornades Transmet!

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe visita una exposició d'escultures de Francesc Juventeny. El dimecres dia 17 de setembre, Mons. Saiz Meneses va visitar l'exposició d'una part de l'obra de l'escultor Francesc Juventeny instal·lada a la Casa Padró, a Ripollet. Va estar

Nota de Litúrgia

Festa de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa. La celebració de la Mare de Déu de la Salut com a patrona de la diòcesi (el dia 19 d'octubre) té categoria de solemnitat a la Catedral i de Festa a la resta de la diòcesi quan s'escau en diumenge —com succeeix enguany— a totes les parròquies i llocs de culte de la diòcesi, el dissabte al vespre i el diumenge se celebra la missa de la Mare de Déu de la Salut.

acompanyat pel rector de la parròquia, Mn. Josep Gassó, i familiars de l'artista.

El Sr. Bisbe es reuneix amb els responsables de Mans Unides. El dijous dia 18 de setembre, Mons. Saiz Meneses va tenir una trobada amb els responsables i col·laboradors de Mans Unides al Bisbat. Després de la Missa es va reunir amb el Sr. Joan Martí, president delegat de Mans Unides de Barcelona i els responsables de les delegacions territorials a la diòcesi, que són a Terrassa, Sabadell i Granollers.

Inici de ministeri de rector a Bellaterra. El diumenge dia 21 de setembre, a les 13.15 h, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Santa Creu, a Bellaterra i ha presentat a Mn. Marcos Aceituno com a nou rector.

▶ AGENDA

XVIII Marxa de la Solidaritat. Organitzada per Mans Unides de Sabadell. Sortida i arribada al costat de la Masia de Can Rull, dins del Parc Catalunya. Recorregut circular de 12/13 km. Aportació econòmi-

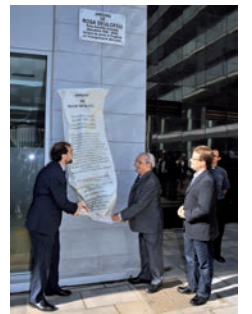
ca voluntària per als projectes solidaris encomanats enguany a la delegació de Mans Unides a Sabadell. Aquest diumenge dia 12 d'octubre a ¾ de 9 del matí (inscripció) i a ¼ de 10, sortida.

Primera Escola de Pregària Diocesana per als Joves. La primera Escola de Pregària Diocesana per als Joves, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, es farà el dissabte dia 18 a les 22 h, al Monestir de Sant Cugat (Sant Cugat del Vallès), dintre de les III Jornades Transmet!

Concert de Marata, núm. 216. Diumenge dia 19 d'octubre, a les 10 del matí. A la parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès), *Fononèsia* interpretarà obres de diversos autors dels segles XVII i XVIII.

▶ D'ALTRES BISBATS

Inauguració dels Jardins Rosa Deulofeu. El dissabte dia 20 de setembre, a la ciutat de Barcelona, van ser beneïts i inaugurats els Jardins Rosa Deulofeu. Situat a l'interior de l'illa formada pels carrers París, Calàbria, Viladomat i Còrsega, estan dedicats a la que fou delegada de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona i morí

el 5 de gener de 2004. L'Arxidiòcesi de Barcelona té obert el seu procés de beatificació. Mn. Antoni Deulofeu (germà de la Rosa) beneï la placa i els jardins. Seguiren els parlaments del Sr. Xavier Trias, alcalde de Barcelona, el Sr. Joan Deulofeu, pare de la Rosa, Mn. Bruno Bérchez, delegat de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona, i de representants dels veïns de l'Eixample, que posaren de relleu que el compromís de la Rosa pels altres era fruit de la seva fe cristiana. L'acte es va cloure amb una cantada dels Petits Cantaires de Terrassa (de les parròquies de Sant Llorenç i de Santa Maria de les Arenes).

▶ FE D'ERRADES

Al *Full Dominical* núm. 38 (del 21 de setembre), a la pàgina 4 es parlava de la «beatificació del Servent de Déu Álvaro del Portillo, prevere». Havia de dir: «beatificació del Servent de Déu Álvaro del Portillo, bisbe».

REMAD MAR ADENTRO

Actualidad de santa Teresa de Jesús

Estamos ya en las vigílias del quinto centenario del nacimiento de santa Teresa de Jesús, que comenzará el próximo 15 de octubre y se prolongará hasta la misma fecha del 2015. La verdad es que santa Teresa sigue teniendo un gran atractivo sobre personas de todo tipo y condición y, no sólo en los ámbitos de la espiritualidad, también especialmente en el mundo de la cultura y del arte.

¿Cuál es la razón de esta permanente actualidad? Sin duda, la fascinación por su gran humanidad, además de la originalidad de su estilo literario. Teresa es una mística, pero es también una gran humanista. Sobre todo, Teresa es moderna por su gran veracidad humana y cristiana. Teresa respira verdad por los cuatro costados.

Creo que puede ser oportuno demostrar esta fascinación teresiana por medio de un ejemplo, el de Edith Stein, convertida a la fe por la santa de Ávila, intelectual, filósofa, canonizada por san Juan Pablo II. Pasó del agnosticismo a la fe en unas circunstancias que algunos lectores recordarán sin duda.

De origen judío y discípula predilecta de Edmund Husserl, Edith Stein, de hecho a sus treinta años, es agnóstica. «Por aquella época —escribe— mi

salud no iba bien a causa del combate espiritual que sufría en total secreto y sin ninguna ayuda humana». Estamos en el año 1921 y Edith Stein cumple treinta años. De una manera que ella no podía prever, le llega la hora de la luz. Es verano, Edith se encuentra descansando en la casa de campo de unos amigos cristianos. Estos han salido. Era el atardecer. La filósofa se dirige a la pequeña biblioteca de la casa, en busca de una lectura para una velada en solitario. «Escogí un libro a la buena de Dios —son palabras de la interesada— y saqué un voluminoso libro. Llevaba por título *Vida de Santa Teresa, escrita por ella misma*. Comencé a leer y quedé al punto tan prendida que no lo dejé hasta el final. Al cerrar el libro, dije para mí: Aquí está la verdad.»

Edith Stein ya no dejaría la escuela de Teresa de Jesús y de Juan de la Cruz, tan admirado por ella. Su descubrimiento de la mística carmelitana le llevaría al bautismo y al ingreso en el Carmelo de Colonia. Deportada a Auschwitz, será una de las mártires cristianas del Holocausto, donde morirá como hija del pueblo judío, pero también como religiosa carmelita, con el nombre de Teresa Benedicta de la Cruz. De ella se dijo que era una de las muje-

res que más admiraba san Juan Pablo II, que la quiso nombrar una de las patronas de Europa.

De esta manera, por su gran amor a la verdad, santa Teresa de Jesús fue el instrumento elegido por Dios para llevar a la fe hasta el martirio a una de las mujeres intelectuales del siglo XX. El día de su beatificación en Colonia, el 1 de mayo de 1987, dijo san Juan Pablo II: «La Iglesia del siglo XX vive hoy un gran día. Nos inclinamos ante el testimonio de la vida y la muerte de Edith Stein. Una personalidad que reúne en su vida una síntesis dramática de nuestro siglo. La síntesis de una historia llena de heridas profundas que siguen doliendo aún hoy, pero que hombres y mujeres con sentido de responsabilidad se han esforzado y siguen esforzándose por curar; síntesis al mismo tiempo de la verdad plena sobre el hombre, en un corazón que estuvo inquieto e insatisfecho hasta que encontró descanso en Dios.»

Esta gran figura demuestra que el gran servicio de los místicos, y en especial de Teresa de Jesús, es señalarnos en cada circunstancia el camino hacia Dios.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa